

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sâli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui

Iftodi Ion Nicolae,

născut la 12 noiembrie 1979, originar din r-nul Șoldănești, cu viza de reședință în mun. Chișinău, str. Grenoble 165/1, ap. 10, domiciliat în mun. Chișinău, str. Cuza Vodă 24/2, ap.5.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 11 ianuarie 2013 - până la 20 iunie 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 24 iulie 2013 - până la 10 octombrie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 23 decembrie 2013 - până la 26 februarie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 20 iunie 2013, Iftodi Ion a fost condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit.d) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, potrivit rechizitoriului Iftodi Ion se învinuiește că, la 21 august 2012, între ora 03¹⁵-07⁰⁰, aflându-se în apropierea blocului de locuit nr. 7, din str. Independenței, mun. Chișinău, acționând în scopul sustragerii bunurilor

altei persoane, a aplicat violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, exprimată printr-o lovitură peste față lui Rebrov Alexandru, provocându-i dureri fizice, totodată immobilizându-l, după care i-a sustras în mod deschis geanta în valoare de 100 lei, în care se afla telefonul mobil de model „Nokia X1-01”, în valoare de 800 lei, bani în sumă de 2200 lei și 220 Euro, ce constituia la acel moment conform cursului valutar suma de 3377,13 lei, precum și buletinul de identitate pe numele său, buletinul de identitate pe numele lui Croitoru Igor, pașapoartele tehnice pe camioanele „Gaz-69” cu n/î CBK 598, „Iveko” cu n/î SV AF 650 și „Mercedes-409” cu n/î CNK 035, cauzând părții vătămate Rebrov A. o daună materială considerabilă în valoare totală de 6477,13 lei.

Astfel că fapta comisă de Iftodi Ion a fost reîncadrată din prevederile art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal în cele ale art. 186 alin.(2) lit.d) Cod penal, deoarece nu au fost prezentate probe privind modalitatea deschisă de comitere a sustragerii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iftodi Ion să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu amendă în mărime de 400 unități convenționale. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii de suspendat condiționat pe un termen de probă de 4 ani. Acțiunea civilă să fie admisă integral.

În argumentarea celor invocate, apelantul a menționat că instanța de fond reîncadrând acțiunile inculpatului din jaf în furt, nu a indicat care circumstanțe concrete, au stat la baza reîncadrării, indicând doar lipsa de probe, nepronunțându-se asupra motivației expuse în cadrul dezbaterilor judiciare.

La fel, instanța nu s-a referit în privința declarațiilor lui Rebrov A. care a indicat că telefonul mobil permanent se afla în gentuța sustrasă, care se închidea cu fermoar și nu putea cădea. Instanța de judecată s-a axat în special pe probele ce infirmă vinovăția incriminată și anume declarațiile martorului Soroceanu Elena și Iftodi Olga, care au comunicat că Iftodi I. nu lipsește noaptea de acasă. Însă, instanța urma să dea apreciere critică declarațiilor acestora pe motiv că Iftodi O. este soția inculpatului, iar

Soroceanu E. locuiește permanent pe str. Cuza Vodă 24/2 ap.5, împreună cu Iftodi I., lipsește de acasă în perioada duminică seara pînă luni, uneori chiar și marți, fiind plecată la țară. Infrațiunea a fost comisă la data de 20.08. spre 21.08, care este ziua de luni spre marți, astfel, declarațiile martorului nominalizat nu pot fi considerate ca probe, fiindcă anume în acea zi acesta lipsește de la domiciliu.

Consideră, că declarațiile inculpatului privind comiterea doar a furtului de telefon nu sunt veridice care urmau a fi apreciate critic, din motiv, că în geanta sustrasă se aflau telefonul mobil și banii, iar geanta împreună cu actele a fost depistată de martorul Țvignov Iurie în altă parte decît locul comiterii faptei, prin urmare nu poate fi credibilă versiunea precum că telefonul mobil să fi fost aruncat la locul comiterii jafului, iar geanta cu acte în altă parte.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de acuzatorul de stat.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și a conchis că Iftodi Ion a comis infrațiunea prevăzută la art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal – *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Colegiul penal a conchis că instanța de fond corect a reîncadrat acțiunile inculpatului Iftodi I. din art. 187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal în cele ale art. 186 alin.(2) lit.d) Cod penal, or, careva probe care ar demonstra prezența semnului obligatoriu al laturii obiective a infrațiunii prevăzute la art. 187 Cod penal – *modul deschis de comitere a sustragerii*, nu au fost prezentate de către partea acuzării, potrivit căruia, instanța a reiterat că, ceea ce deosebește jaful de furt rezidă anume din modul în care are loc sustragerea. Ca și furtul, sustragerea sub formă de jaf este săvîrșită dacă se atestă prezența criteriului obiectiv, cît și a celui subiectiv. În cazul infrațiunii de jaf, criteriul obiectiv se exprimă în aceea că acțiunea de luare se realizează în prezența victimei sau a altor persoane care văd acțiunea făptuitorului, observă cele săvîrșite sau conștientizează semnificația juridică a celor comise, iar criteriul subiectiv se exprimă în convingerea

făptuitorului, bazată pe premise obiective, că el acționează în mod manifest (vădit) pentru cei din jur, care îi văd fapta, observă cele săvârșite de făptuitor, percep semnificația juridică a faptei lui, fără a face parte din rîndul persoanelor de încredere care nu-i pot crea piedici în realizarea sustragerii.

Astfel, sustragerea va fi calificată ca jaf, doar în cazul cînd făptuitorul este convins că acțiunea de luare, pe care o realizează, este vădită pentru alte persoane, or în speță, acțiunea inculpatului nu a fost văzută, situație probată prin declarațiile martorilor: Țviginov I., Rudenco C., Soroceanu E., Iftodi O, precum și declarațiile părții vătămate Rebrov A., date în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, potrivit cărora, el nu poate comunica cine l-a bătut, din cauza stării de ebrietate în care se afla, dar și din cauza întunericului (f.d.24,94, 148-149).

Totodată, instanța a conchis că nu poate fi imputată lui Iftodi I. nici agravanta invocată de acuzator „*cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei*”, or, această noțiune are sensul că, cauzarea intenționată a leziunilor corporale care nu au avut drept urmare nici dereglarea sănătății, nici pierderea capacității de muncă, ori aplicarea intenționată a loviturilor sau săvîrșirea altor acțiuni violente care au cauzat o durere fizică, dacă acestea nu au creat pericol pentru viața și sănătatea victimei, instanța de fond corect a menționat, că partea acuzării urma să acumuleze materialul probatoriu corespunzător în vederea argumentării încadrării juridice solicitate, aceasta limitîndu-se doar la declarațiile părții vătămate Rebrov A., care după cum a concluzionat și instanța de apel că sunt confuze, incerte, un careva raport de expertiză medico-legală la materialele cauzei nefiind anexat, iar partea vătămată refuzînd să fie supus examinării medico-legale (f.d.15).

În acest context instanța a mai invocat că, pentru a fi în prezența laturii obiective a infracțiunii de jaf urmează să existe:

- fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită;
- urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv;

- legătură de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile;

- modul deschis, or după cum a conchis instanța, în speță, toate aceste semne nu au fost întrunite, motiv pentru care fapta nu urmează a fi încadrată în baza art. 187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal.

6. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care invocând temeiul de drept prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, acuzatorul de stat a invocat că hotărârea instanței de apel o consideră neîntemeiată deoarece, instanța nu a ținut cont de explicațiile date de către Plenul Curții Supreme de Justiție prin Hotărârea nr.22 din 12.12.2005 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*” cu modificările ulterioare, în sensul că nu a respectat cerințele prevăzute la art. 414 Cod de procedură penală, nu a făcut analiza tuturor probelor prezentate de procuror, precum și instanțele judecătorești nu au constatat fapta infracțională stabilită prin rechizitoriu. În astfel de circumstanțe, decizia instanței de apel urmează a fi casată, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea acesteia contrazice dispozitivul hotărârii.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii.

Colegiul penal reține, că nici unul din prevederile pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, la care se referă autorul recursului, nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezentei erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de apel a cercetat toate probele prezentate de părți, a audiat inculpatul Iftodi Ion, partea vătămată Rebrov Alexandru, cercetînd și actele cauzei, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor adunate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Iftodi Ion.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Instanța de apel a motivat concluzia de vinovăție a lui Iftodi I. și corect a calificat acțiunile acestuia în baza art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile, bazîndu-se pe următoarele probe: - *declarațiile părții vătămate Rebrov Alexandru date în cadrul urmăririi penale și susținute în ședințele de judecată*, care a declarat că nu poate comunica cine l-a bătut, deoarece se afla în stare de ebrietate și era foarte întuneric, a confirmat că a primit lovitura din spate, ulterior și-a pierdut cunoștința. Cînd și-a revenit, a depistat că geanta în care se aflau mai multe bunuri materiale lipsea (f.d.24,94, 148-149), - *declarațiile martorilor Țviginov Iurie, Soroceanu Elena* (f.d.32,150-151), - *descifrările convorbirilor telefonice de la SA „Moldcell” a telefonului mobil cu nr. de IMEI 352863051914000 și procesul-verbal de examinare a acestora*, potrivit cărora ultimul apel efectuat pe nr. 078121212 ce se afla în telefon, a fost efectuat la data de 21.08.2012,

ora 06:54:09 și a fost o încercare de apel de intrare de la nr. 022660127 (Baranțev Dmitrii). Ulterior, la data de 23.08.2012 ora 07⁴⁷ a fost introdusă cartela 078857499 și s-a efectuat o încercare de apel de ieșire spre nr. 079130408 (Iftodi Ion), - *procesul-verbal de examinare a obiectului din 11 decembrie 2012*, prin care s-a constatat examinarea înregistrării descifrărilor convorbirilor telefonice al abonatului cu nr.079130408 ce aparține cet. Iftodi I., unde s-a stabilit că acesta a activat telefonul mobil cu nr. de IMEI 352863051914000 (ce aparține lui Rebrov A.) în perioada 26.08.2012, ora 10:13:21 – pînă la 02.11.2012, ora 09:19:49, - *declarațiile inculpatului Iftodi Ion*, care a comunicat că recunoaște vina în faptul că la sfîrșitul lunii august 2012, între orale 06²⁰ -06³⁰, aflîndu-se pe str. Traian intersecție cu str. Independenței, mun. Chișinău, în spatele stației de troleibuz, a văzut o persoană la pămînt, însîngerată pe față. Lîngă el, era un telefon mobil, de model Nokia XI-01, pe care l-a luat, fără a fi văzut, ulterior continuîndu-și drumul (f.d.55-57, 73), declarații care coroborează cu cele depuse de martorul Iftodi O., potrivit căruia inculpatul Iftodi I. în noaptea de 20.08 spre 21.08.2012 a dormit acasă, ieșind din casă între orele 06¹⁵ – 06²⁰, pentru a merge la serviciu.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii de furt, inclusiv vinovăția lui Iftodi Ion, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la motivele apelului declarat, precum se vede că și dispozitivul deciziei nu contrazice cu motivarea soluției, care este expus destul de clar.

Instanța de apel, conform art. 414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Totodată, Colegiul penal reține că motivul invocat de acuzatorul de stat precum că instanțele judecătorești nu au stabilit fapta constatată prin rechizitoriul se respinge ca neîntemeiat, deoarece instanțele judecătorești

au reîncadrat fapta comisă de Iftodi Ion din prevederile art. 187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal în cele ale art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal stabilind și semnele calificative ale acestei infracțiuni.

Mai mult, acest motiv nici nu a fost invocat în apel, iar potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

În situația în care temeiurile date nu au fost invocate în apel, instanța de recurs este în imposibilitate de a verifica aceste temeiuri în procedura recursului ordinar.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sâli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2013 în cauza penală în privința lui *Iftodi Ion Nicolae*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 martie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev